

nedsætte et udvalg. Er det, fordi regeringen er bange for, at de forslag, der vil komme fra udvalget, vil have en sådan karakter og et sådant indhold, at man får svært ved sagligt at afvise forslagene?

Man kan jo selvfølgelig også bare nedsætte udvalget og så lade udvalget arbejde i det uendelige og så, hver gang diskussionen rejses, henvise til, at så længe udvalget sidder, vil man ikke komme med ændringer. En sådan løsning vil vi godt advare imod, præcis som Det Konservative Folkeparti gjorde. Det vil ikke være hensigtsmæssigt.

Det vil heller ikke være hensigtsmæssigt, hvis man nedsætter udvalget, og der så fra Finansministeriet eller fra Skatteministeriet sendes medarbejdere til at være udvalgsmedlemmer, som har et bundet mandat hjemmefra om at nedlægge veto mod alt det, regeringen ikke umiddelbart bryder sig om.

Hvis sådan et udvalg skal have nogen som helst mission, så skal det være sådan, at de, der deltager i udvalget, uanset om de deltager som repræsentanter for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder, skal deltage med et åbent sind og med en vilje til at løse de problemer, vi rent faktisk har. Og dér er det jo lidt underligt, at skatteministeren faktisk brugte hovedparten af sit indlæg til en lang teknisk udredning omkring de overvejelser, regeringen har gjort sig og vil gøre sig omkring skattemæssig succession. Der er langt flere og bedre forslag, som bør diskuteres i et sådant udvalg, men når ministeren ikke har de forslag med her i dag, kan jeg kun tage det som udtryk for, at regeringen ingen vilje har til for alvor at gøre noget ved det her problem.

Vi gør præcis som Venstre: Vi læser forslagens tekst på forsiden, og det er den tekst, vi tager stilling til, og den tekst kan vi fuldt ud støtte. Med hensyn til de betragtninger, som CD så gør i bemærkningerne, dér er det helt naturligt, at et parti, en ordfører gør sig nogle logiske betragtninger, når et forslag skal fremsættes, men det skal jo ikke binde os til noget som helst i forhold til, hvad det udvalg skal beskæftige sig med. Det bør – for at gentage mig selv – være sådan, at udvalget arbejder med et åbent sind.

Hvad er alternativet til at nedsætte det udvalg? Det er, at vi bliver ved med at opleve, at der er problemer med at få generationsskiftet, og det er jo, fordi mange elementer af vores lovgivning og særlig vores skattelovgivning

stadig væk tager det udgangspunkt, at man har sådan en familievirksomhed, og så er det helt naturligt, at det er sønnen eller datteren, der arver virksomheden, og så driver man generation efter generation landbruget eller købmændsvirksomheden videre.

Sådan er det bare ikke i et moderne samfund. Derfor er vi nødt til at finde nye metoder, uden at det nødvendigvis skal være sådan, at det er skattevæsenet, der bliver den eneste vinder hver gang.

Frank Aaen (EL):

Hovedbegrundelsen for forslaget er, at der skulle være nogle især skattemæssige problemer for videreførelse af en virksomhed, nemlig det problem, at en ejer beskattes af sin gevinst. Jeg forstår overhovedet ikke problemstillingen.

Hvis en virksomhed er noget værd, hvis den har en kommerciel fremtid, så købes den til sin værdi uanset de skatteregler, der gælder for sælger. En køber vil jo kun kigge på, om man ved at overtage en virksomhed og drive den videre har mulighed for at gøre en god forretning. Det er jo markedets logik. Køber er akkurat ligeglad med, hvor meget sælger får ud af handelen. Det har overhovedet intet med vurderingen fra købers side at gøre.

Derfor er jeg fuldstændig enig med skatteministeren i de betragtninger, der blev gjort om, at de her ændringer af skattereglerne, der fables om fra V's og K's og andre partiers side og altså også CD, alene er skatteregler, der har til formål at sikre sælger en større gevinst. Det vil sige, at man vil sikre, at sælger ikke skal betale den skat af sin indtægt, som alle andre mennesker skal gøre. Den tilgang til problemstillingerne har vi altså ikke megen sympati for, og derfor kan vi ikke støtte, at der nedsættes et udvalg på det grundlag, der er fremlagt.

Der er selvfølgelig problemer, vi godt vil være med til at kigge på, og det sagde vi også under den høring i Erhvervsudvalget, der blev nævnt tidligere. I det tilfælde, hvor medarbejderne i en virksomhed i forbindelse med et generationsskifte gerne vil overtage deres egen virksomhed, så vil vi mene, at det kunne være på sin plads at etablere nogle ordninger, hvor de kan få den kapital stillet til rådighed, der er nødvendig for at kunne gøre det.

Der vil vi sige, at det i højere grad er en opgave, som lønmodtagerfondene burde påtage sig. Det gør de i et vist omfang allerede, men de burde gøre det i større omfang og ikke kun